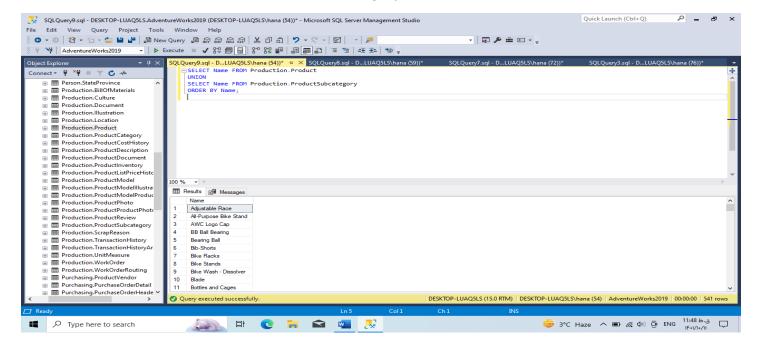
[C811-DB-EX4][TahrehGholami-401114037180030]

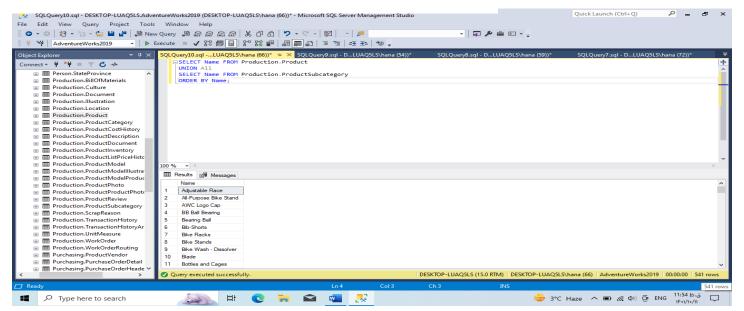
UNION : عملگر UNION برای ترکیب مجموعه نتیجه دو یا چند عبارت SELECT استفاده می شود. هر عبارت SELECT در UNION باید دارای همان تعداد ستون باشد .ستون های مشابه باشند .ستون های مشابه باشند .ستون های مشابه باشند.

SELECT Name FROM Production.Product
UNION
SELECT Name FROM Production.ProductSubcategory;

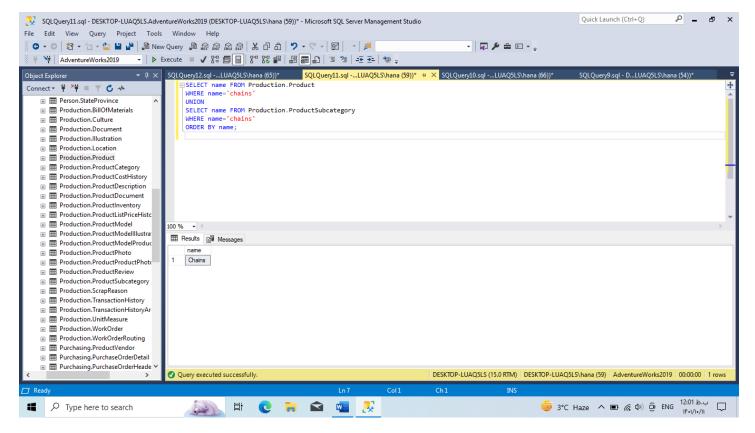
UNION ALL: اگر برخی محتویات یکسانی داشته باشند، فقط یک بار فهرست می شود، زیرا UNION فقط مقادیر متمایز را انتخاب میکند. از UNION ALL برای انتخاب مقادیر تکراری نیز استفاده کنید.

SELECT Name FROM Production.Product
UNION All
SELECT Name FROM Production.ProductSubcategory
ORDER BY Name;

UNION With WHERE این دستور (فقط مقادیر متمایز) را از هر دو جدول برمیگرداند:

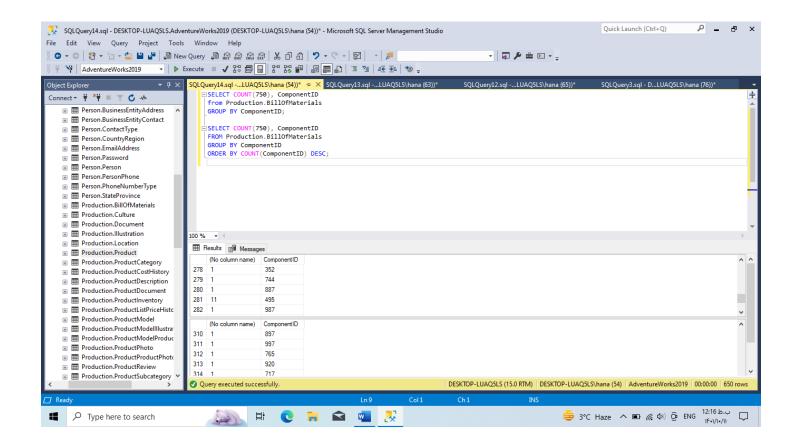
```
SELECT name FROM Production.Product
WHERE name='chains'
UNION
SELECT name FROM Production.ProductSubcategory
WHERE name='chains'
```


GROUP BY :عبارت GROUP BY ردیفهایی را که مقادیر یکسانی دارند در ردیفهای خلاصه گروه بندی میکند، دستور GROUP BY اغلب با توابع انبوه ((COUNT)، ()MMN()، ()MMN()، () برای گروه بندی مجموعه نتایج توسط یک یا چند سنون استفاده می شود

```
SELECT COUNT(750), ComponentID from Production.BillOfMaterials GROUP BY ComponentID;

SELECT COUNT(750), ComponentID FROM Production.BillOfMaterials GROUP BY ComponentID ORDER BY COUNT(ComponentID) DESC;
```


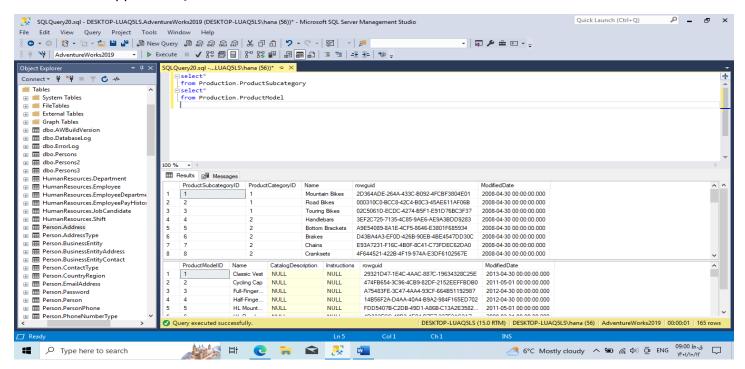
GROUP BY With JOIN

SELECT Shippers.ShipperName,

COUNT(Orders.OrderID) AS NumberOfOrders

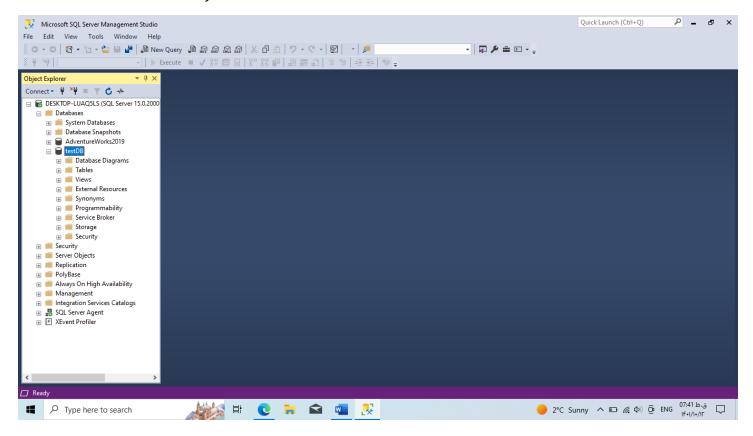
FROM Orders

LEFT JOIN Shippers ON Orders.ShipperID = Shippers.ShipperID
GROUP BY ShipperName;

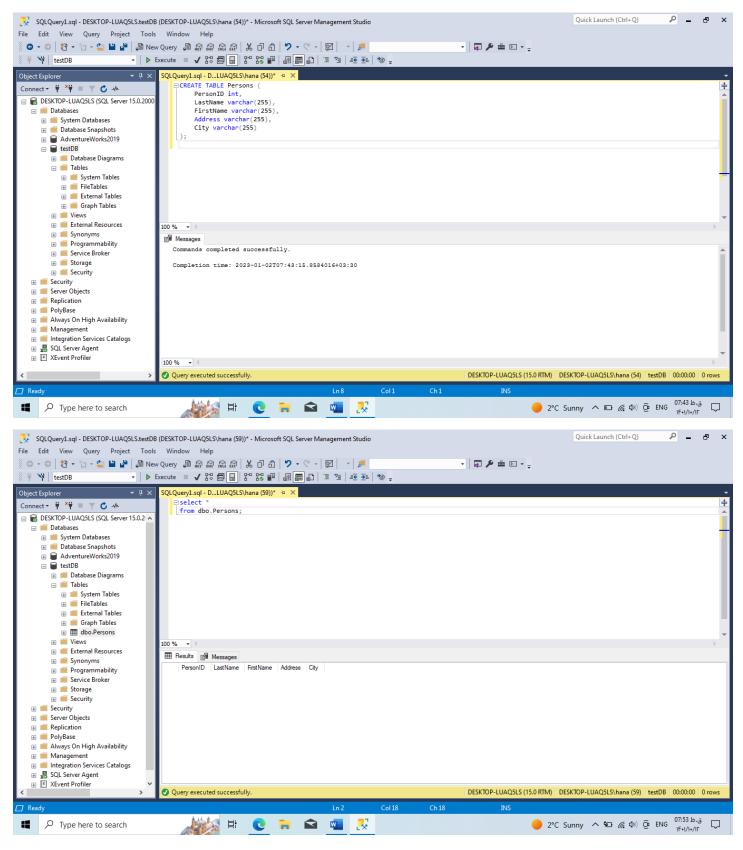
CREATE DATABASE دستور CREATE DATABASE برای ایجاد یک پایگاه داده SQL جدید استفاده می شود

CREATE DATABASE testDB;

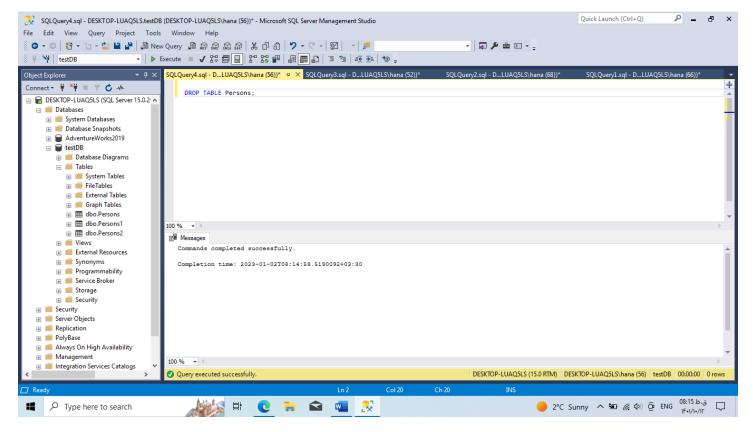
CREATE TABLE دستور CREATE TABLE برای ایجاد یک جدول جدید در پایگاه داده استفاده می شود. پارامتر های ستون نام ستون های جدول را مشخص می کند. پارامتر datatype نوع داده ای را که ستون می تواند نگه دارد (به عنوان مثالvarchar)، عدد صحیح، تاریخ و غیر) مشخص می کند.

```
CREATE TABLE Persons (
    PersonID int,
    LastName varchar(255),
    FirstName varchar(255),
    Address varchar(255),
    City varchar(255)
);
```


DROP TABLE : برای حذف کردن یک جدول موجود در پایگاه داده استفاده می شود.

DROP TABLE Person.PhoneNumberType;

DROP DATABASE: برای حذف کردن یک پایگاه داده یکجا از این دستور استفاده می شود.

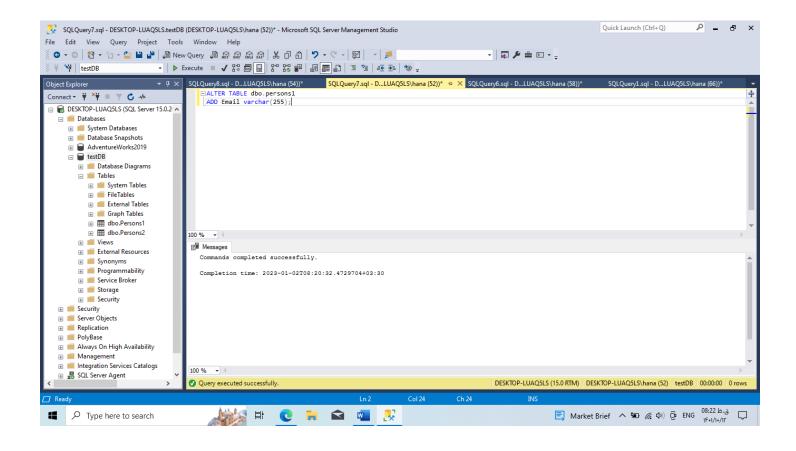
DROP DATABASE testDB;

SQL Server در SQL Server برای ایجاد یک نسخه پشتیبان کامل از پایگاه داده SQL موجود استفاده می شود.

BACKUP DATABASE databasename TO DISK = 'filepath' WITH DIFFERENTIAL;

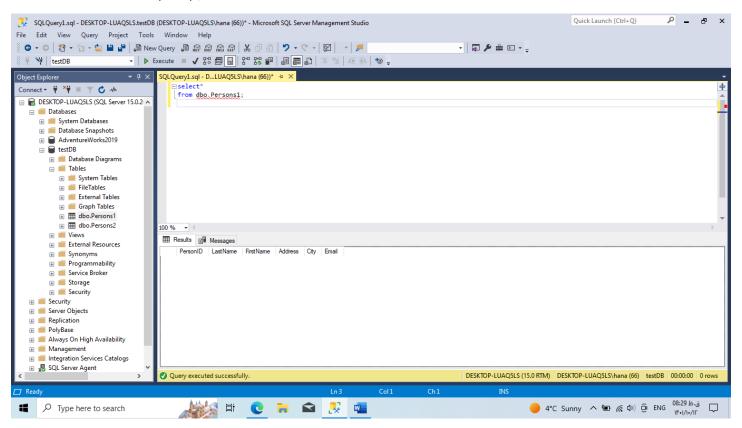
ALTER TABLE :برای افزودن، حذف یا تغییر ستون ها در جدول موجود استفاده می شود .دستور ALTER TABLE همچنین برای افزودن و حذف محدودیت های مختلف در جدول موجود استفاده می شود.

ALTER TABLE dbo.persons1 ADD Email varchar(255);

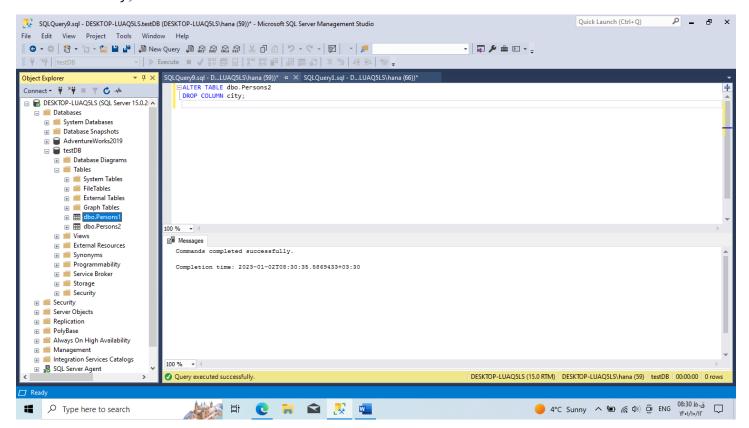
ALTER TABLE - ADD Column: برای اضافه کردن یک ستون در جدول، از دستور زیر استفاده کنید:

ALTER TABLE Customers ADD Email varchar(255);

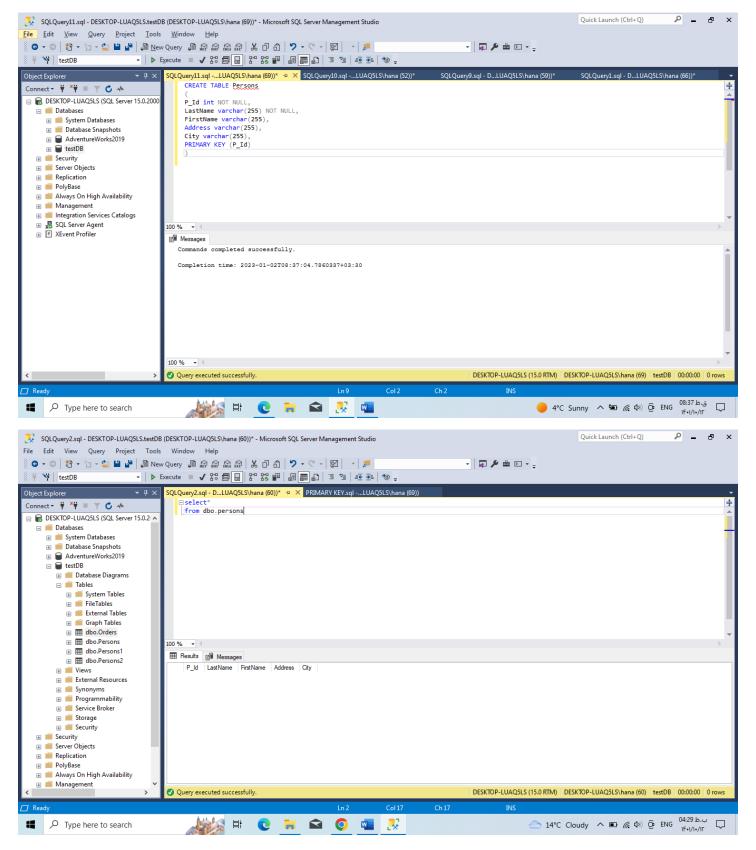
ALTER TABLE - DROP COLUMN: برای حذف یک ستون در جدول، از روش زیر استفاده کنید (توجه داشته باشید که برخی از سیستم های پایگاه داده اجازه حذف یک ستون را نمی دهند):

ALTER TABLE dbo.Persons2
DROP COLUMN city;

PRIMARY KEY : به طور منحصر به فرد هر رکورد را در یک جدول شناسایی می کند. کلیدهای اصلی باید حاوی مقادیر UNIQUE باشند و نمی توانند حاوی مقادیر NULL باشند. یک جدول فقط می تواند یک کلید اصلی داشته باشد. و در جدول، این کلید اولیه می تواند از یک یا چند ستون (فیلد) تشکیل شده باشد.

```
CREATE TABLE Persons (
    ID int NOT NULL,
    LastName varchar(255) NOT NULL,
    FirstName varchar(255),
    Age int,
    CONSTRAINT PK Person PRIMARY KEY (ID,LastName);
```


PRIMARY KEY برای ایجاد محدودیت PRIMARY KEY در ستون "ID" زمانی که جدول از قبل ایجاد شده است:

برای اجازه دادن به نامگذاری یک محدودیت کلید اصلی و برای تعریف یک محدودیت کلید اصلی در چندین ستون، از دستور SQL زیر استفاده کنید:

توجه: اگر از ALTER TABLE برای افزودن کلید اصلی استفاده می کنید، ستون(های) کلید اصلی باید فاقد مقادیر NULL باشند (زمانی که جدول برای اولین بار ایجاد شد).

```
ALTER TABLE Persons ADD PRIMARY KEY (ID);
```

SQL Data Types : نوع داده یک ستون مشخص می کند که ستون چه مقداری می تواند داشته باشد: عدد صحیح، کاراکتر، پول، تاریخ و زمان، باینری و غیره. هر ستون در جدول پایگاه داده باید دارای نام و نوع داده باشد. در MySQL سه نوع داده اصلی وجود دارد: رشته ای، عددی، و تاریخ و زمان.

یک توسعه دهنده SQL باید تصمیم بگیرد که چه نوع داده ای در هر ستون در هنگام ایجاد جدول ذخیره می شود. نوع داده راهنمایی برای SQL است تا بفهمد چه نوع داده ای در داخل هر ستون مورد انتظار است و همچنین نحوه تعامل SQL با داده های ذخیره شده را مشخص می کند.

CHAR(اندازه) یک رشته با طول ثابت (می تواند شامل حروف، اعداد و کاراکتر های خاص باشد). پارامتر اندازه طول ستون را بر حسب کاراکتر مشخص می کند - می تواند از 0 تا 255 باشد. پیش فرض 1 است.

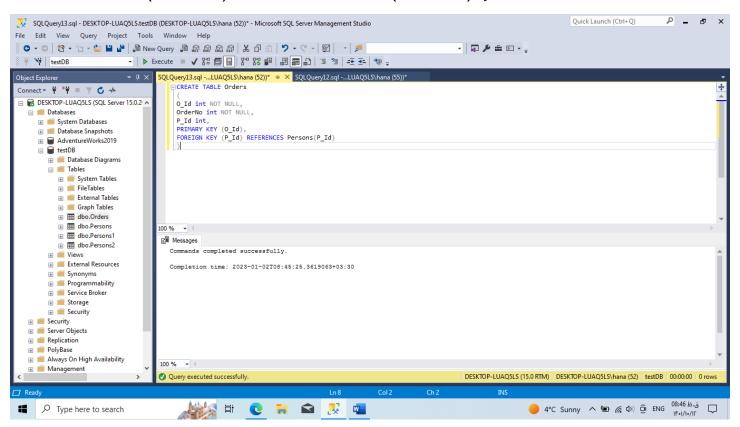
VARCHAR(اندازه) رشته ای با طول متغیر (می تواند شامل حروف، اعداد و کاراکتر های خاص باشد). پارامتر اندازه حداکثر طول رشته را بر حسب کاراکتر مشخص می کند - می تواند از 0 تا 65535 باشد.

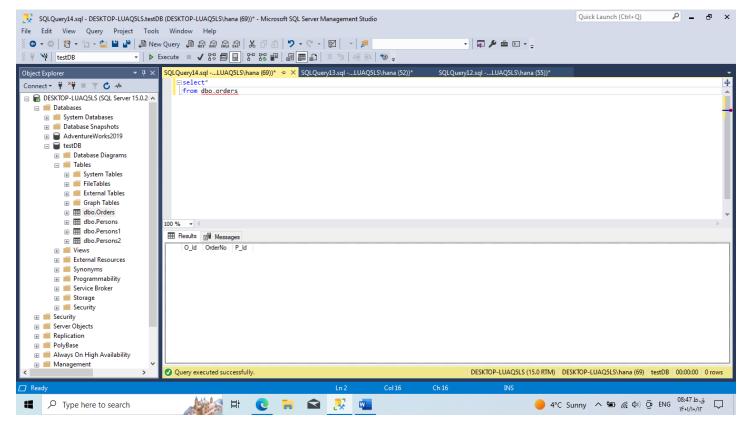
FOREIGN KEY برای جلوگیری از اقداماتی که پیوندهای بین جداول را از بین می برد، استفاده می شود.

یک کلید خارجی یک فیلد (یا مجموعه ای از فیلدها) در یک جدول است که به کلید اصلی در جدول دیگر اشاره دارد.

جدول با كليد خارجي جدول فرزند و جدول با كليد اصلي جدول مرجع يا والد ناميده مي شود.

```
CREATE TABLE Orders (
OrderID int NOT NULL,
OrderNumber int NOT NULL,
PersonID int,
PRIMARY KEY (OrderID),
FOREIGN KEY (PersonID) REFERENCES Persons(PersonID);
```


Comments نظرات برای توضیح بخش هایی از دستورات SQL یا جلوگیری از اجرای دستورات SQL استفاده می شود. در Comments تک خطی با -- شروع می شود. هر متنی بین -- و انتهای خط نادیده گرفته می شود (اجرا نمی شود).

--SELECT * FROM Customers;
SELECT * FROM Products;

